

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 77



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

16 marca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 225/2012 z dnia 15 marca 2012 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zatwierdzania zakładów wprowadzających do obrotu produkty przeznaczone na paszę uzyskane z olejów roślinnych i tłuszczów mieszanych, a także w odniesieniu do wymogów szczególnych dotyczących produkcji, przechowywania, transportu i badania na obecność dioksyn olejów, tłuszczów oraz uzyskanych z nich produktów** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 226/2012 z dnia 15 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1730/2006 w odniesieniu do warunków stosowania kwasu benzoesowego (posiadacz zezwolenia: Emerald Kalama Chemical BV)** ⁽¹⁾ 6
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 227/2012 z dnia 15 marca 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt** ⁽¹⁾ 8
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 228/2012 z dnia 15 marca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 229/2012 z dnia 15 marca 2012 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 marca 2012 r. 12
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 230/2012 z dnia 15 marca 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012 15

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2012/151/UE:

- ★ Decyzja Rady Europejskiej z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Europejskiej 17

- ★ Decyzja Rady 2012/152/WPZiB z dnia 15 marca 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu 18

2012/153/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 marca 2012 r. w sprawie kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką w kontekście oferty Republiki Greckiej dotyczącej wymiany instrumentów dłużnych (EBC/2012/3) 19

ZALECENIA

2012/154/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie monitorowania występowania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności ⁽¹⁾ 20



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 225/2012

z dnia 15 marca 2012 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zatwierdzania zakładów wprowadzających do obrotu produkty przeznaczone na paszę uzyskane z olejów roślinnych i tłuszczów mieszanych, a także w odniesieniu do wymogów szczególnych dotyczących produkcji, przechowywania, transportu i badania na obecność dioksyn olejów, tłuszczów oraz uzyskanych z nich produktów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 lit. b) i f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 ustanawia ogólne zasady dotyczące higieny pasz oraz warunki i ustalenia mające zastosowanie do pasz w celu zapewnienia przestrzegania warunków przetwarzania, minimalizujących i kontrolujących potencjalne zagrożenia. Zakłady działające na rynku pasz wpisywane są do rejestru właściwego organu lub przezeń zatwierdzone. Ponadto podmioty działające na rynku pasz na wcześniejszym etapie łańcucha paszowego zobowiązane są do zaopatrywania się w pasze wyłącznie od zarejestrowanych lub zatwierdzonych zakładów.
- (2) Zgodnie z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz ⁽²⁾ wprowadzana do obrotu pasza musi być bezpieczna oraz opatrzona etykietą wskazującą na jej rodzaj. Ponadto rozporządzenie Komisji (UE) nr 575/2011 z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych ⁽³⁾ zawiera szczegółowe opisy określonych materiałów paszowych dla celów etykietowania.
- (3) Współdziałanie niniejszych wymogów powinno umożliwić śledzenie drogi produktów oraz wysoki poziom ochrony konsumenta na całej długości łańcucha żywnościowego i paszowego.

- (4) Kontrole urzędowe oraz kontrole przeprowadzane przez podmioty działające na rynku pasz wykazały, że niektóre nieprzeznaczone na paszę oleje i tłuszcze, jak i uzyskane z nich produkty, stosowane są jako materiały paszowe, czego wynikiem jest przekroczenie maksymalnych zawartości dioksyn w paszach, określonych w dyrektywie 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych ⁽⁴⁾. W rezultacie żywność uzyskana ze zwierząt karmionych skażoną paszą może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. Ponadto wycofanie skażonych pasz i skażonej żywności z rynku może doprowadzić do strat finansowych.
- (5) W celu zwiększenia poziomu higieny pasz i nie naruszając kompetencji państw członkowskich określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 183/2005, zakłady zajmujące się dalszym przetwarzaniem surowych olejów roślinnych, wytwarzaniem produktów uzyskanych z olejów pochodzenia roślinnego oraz mieszaniami tłuszczów powinny podlegać zatwierdzeniu zgodnie z tym rozporządzeniem, w przypadku gdy produkty te przeznaczone są na paszę.
- (6) Należy opracować wymogi szczególne dotyczące produkcji, etykietowania, przechowywania oraz transportu tych materiałów paszowych w celu uwzględnienia doświadczenia uzyskanego przy stosowaniu systemów opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).
- (7) Wzmocnienie monitorowania poziomu dioksyn ułatwiłoby wykrywanie niezgodności oraz egzekwowanie prawa paszowego. Na podmioty działające na rynku pasz należy nałożyć obowiązek przeprowadzania badań na obecność dioksyn i dioksynopodobnych PCB w tłuszczach, olejach oraz uzyskanych z nich produktach, co ma na celu zmniejszenie ryzyka włączenia do łańcucha żywnościowego skażonych produktów, a także przyczynia się do realizacji strategii zmniejszania ryzyka

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.

narażenia obywateli UE na działanie dioksyn. Ryzyko skażenia dioksynami powinno być podstawą dla opracowania planu monitorowania. Odpowiedzialność za wprowadzanie do obrotu bezpiecznych pasz ponoszą podmioty działające na rynku pasz. Z tego też względu powinny one ponosić całkowite koszty analiz. Szczegółowe przepisy dotyczące pobierania próbek i dokonywania analiz, które nie są objęte niniejszym rozporządzeniem, powinny pozostać w zakresie kompetencji państw członkowskich. Ponadto zachęca się państwa członkowskie do skoncentrowania się na kontroli podmiotów działających na rynku pasz, które nie podlegają obowiązkowi monitorowania poziomu dioksyn, ale otrzymują wymienione wyżej produkty.

- (8) Obowiązkowy system monitorowania oparty na ryzyku nie może mieć wpływu na obowiązek przestrzegania wymogów prawodawstwa unijnego w zakresie higieny pasz nałożonego na podmiot działający na rynku pasz. System ten powinien zostać zintegrowany z dobrymi praktykami higienicznymi oraz z systemem opartym na HACCP. Powinno to być przedmiotem weryfikacji przez właściwy organ podczas zatwierdzania danego podmiotu działającego na rynku pasz. Dany podmiot powinien uwzględnić ustalenia monitorowania poziomu dioksyn w okresowym przeglądzie własnej oceny ryzyka.
- (9) W celu zwiększenia przejrzystości laboratoria przeprowadzające analizy poziomu dioksyn powinny być zobowiązane do zgłaszania wyników przekraczających maksymalne dopuszczalne zawartości określone w dyrektywie 2002/32/WE nie tylko danemu podmiotowi działającemu na rynku pasz, lecz również właściwemu organowi. Powyższy obowiązek nie zwalnia danego podmiotu działającego na rynku pasz z nałożonego nań obowiązku informowania właściwego organu.

- (10) W celu weryfikacji skuteczności przepisów dotyczących obowiązkowego monitorowania poziomu dioksyn oraz zintegrowania tego monitorowania z systemem HACCP wykorzystywanym przez podmioty działające na rynku pasz, po upływie dwóch lat należy przeprowadzić ich przegląd.
- (11) Właściwym organom oraz podmiotom działającym na rynku pasz należy przyznać wystarczający okres czasu w celu umożliwienia im dostosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, przy czym ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 września 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 183/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) po tytule załącznika II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„DEFINICJE

Na potrzeby niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) »partia« oznacza możliwą do zidentyfikowania ilość paszy mającą wspólne cechy, takie jak pochodzenie, odmiana, rodzaj opakowania, pakujący, wysyłający lub etykietowanie, a w przypadku procesu produkcyjnego – jednostka produkcyjna wytworzona w jednym zakładzie z wykorzystaniem jednolitych parametrów produkcyjnych lub pewna ilość takich jednostek, w przypadku gdy są one produkowane w sposób ciągły i przechowywane razem;
- b) »produkty uzyskane z olejów roślinnych« oznaczają wszelkie produkty, inne niż oleje rafinowane, uzyskane z surowych lub odzyskiwanych olejów roślinnych metodami stosowanymi w produkcji wyrobów oleochemicznych lub biodiesla, a także metodą destylacji, rafinowania metodami chemicznymi lub fizycznymi;
- c) »mieszanie tłuszczów« oznacza mieszanie olejów surowych, olejów rafinowanych, tłuszczów zwierzęcych, olejów odzyskanych z przemysłu spożywczego lub uzyskanych z nich produktów w celu wytworzenia oleju lub tłuszczu mieszanego, z wyjątkiem samego przechowywania kolejnych partii.”;

2) w sekcji „POMIESZCZENIA I WYPOSAŻENIE” dodaje się punkt w brzmieniu:

„10. Zgodnie z art. 10 ust. 3 zakłady prowadzące co najmniej jedno z wymienionych poniżej działań mających na celu wprowadzenie do obrotu produktów przeznaczonych na paszę, muszą uzyskać odpowiednie zatwierdzenie:

- a) przetwarzanie surowego oleju roślinnego, z wyjątkiem zakładów objętych rozporządzeniem (WE) nr 852/2004;
- b) oleochemiczne wytwarzanie kwasów tłuszczowych;
- c) wytwarzanie biodiesla;
- d) mieszanie tłuszczów.”;

3) w sekcji „PRODUKCJA” dodaje się punkty w brzmieniu:

„7. Zakłady mieszania tłuszczów wprowadzające na rynek produkty przeznaczone na paszę nie muszą przechowywać wszystkich produktów przeznaczonych na paszę fizycznie odseparowanych od produktów o innym przeznaczeniu, o ile te ostatnie spełniają wymogi:

- niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, oraz
- załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

8. Etykiety produktów powinny jednoznacznie wskazywać, czy są one przeznaczone na paszę, czy na inne cele. Jeśli producent oświadcza, że określona partia produktu nie jest przeznaczona na paszę ani żywność, podmiot działający na dalszym etapie łańcucha żywnościowego nie może zmienić później tego oświadczenia.

(*) Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.”;

4) w sekcji „KONTROLA JAKOŚCI” dodaje się sekcję w brzmieniu:

„MONITOROWANIE POZIOMU DIOKSYN

1. Podmioty działające na rynku pasz, wprowadzające do obrotu tłuszcze, oleje lub produkty z nich uzyskane, przeznaczone na paszę, w tym na mieszanki paszowe, zobowiązane są do przeprowadzenia analizy tych produktów w akredytowanych laboratoriach pod kątem sumy dioksyn i dioksynopodobnych PCB zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 152/2009 (*).
2. W celu uzupełnienia systemu HACCP wykorzystywanego przez podmiot działający na rynku pasz analizy wymienione w pkt 1 należy przeprowadzać przynajmniej:
 - a) zakłady przetwórstwa surowych olejów roślinnych:
 - (i) na 100 % partii surowych olejów kokosowych. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;
 - (ii) na 100 % partii produktów uzyskanych z olejów roślinnych z wyjątkiem glicerolu, lecytyny oraz gum przeznaczonych na paszę. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;

b) zakłady produkcji tłuszczu zwierzęcego:

raz na reprezentatywnej próbie 2 000 ton tłuszczu zwierzęcego oraz uzyskanych z niego produktów należących do kategorii 3 zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (**);

c) podmioty działające na rynku oleju z ryb:

(i) na 100 % partii oleju z ryb, jeśli został on wyprodukowany:

- z produktów uzyskanych z surowego oleju z ryb, innego niż rafinowany olej z ryb,
- z ryb z łowisk niemonitorowanych obecnie ani w przeszłości, z ryb z nieokreślonego źródła lub z ryb z Morza Bałtyckiego,
- z produktów ubocznych z ryb pochodzących z zakładów produkcji ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które nie zostały zatwierdzone przez UE,
- z błękitka lub menhadena.

Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton oleju z ryb;

(ii) na 100 % wychodzących partii produktów uzyskanych z surowego oleju z ryb, innego niż rafinowany olej z ryb. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;

(iii) raz na reprezentatywnej próbie 2 000 ton w przypadku oleju z ryb niewymienionego w ppkt (i);

(iv) na oleju z ryb odkażonym w urzędowo zatwierdzonym procesie zgodnie z zasadami HACCP określonymi w art. 6;

d) przemysł oleochemiczny i biodiesla:

(i) na 100 % partii przychodzących surowych olejów kokosowych, tłuszczów zwierzęcych niewymienionych w lit. b), oleju z ryb niewymienionego w lit. c), olejów odzyskanych z przemysłu spożywczego, tłuszczów mieszanych przeznaczonych na paszę, a także produktów uzyskanych z olejów roślinnych, z wyjątkiem glicerolu, lecytyny i gum. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;

(ii) na 100 % partii produktów uzyskanych w wyniku przetwórstwa produktów wymienionych w ppkt (i) z wyjątkiem glicerolu, lecytyny i gum;

e) zakłady mieszania tłuszczów:

(i) na 100 % partii przychodzących surowych olejów kokosowych, tłuszczów zwierzęcych niewymienionych w lit. b), oleju z ryb niewymienionego w lit. c), olejów odzyskanych z przemysłu spożywczego, tłuszczów mieszanych przeznaczonych na paszę, a także produktów uzyskanych z olejów roślinnych, z wyjątkiem glicerolu, lecytyny i gum. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;

lub

(ii) na 100 % partii tłuszczów mieszanych przeznaczonych na paszę. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów.

Podmiot działający na rynku pasz zobowiązany jest poinformować właściwy organ w kontekście własnej oceny ryzyka o wybranej alternatywie;

f) producenci mieszanek paszowych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, inni niż wymienieni w lit. e):

(i) na 100 % partii przychodzących surowych olejów kokosowych, tłuszczów zwierzęcych niewymienionych w lit. b), oleju z ryb niewymienionego w lit. c), olejów odzyskanych z przemysłu spożywczego, tłuszczów mieszanych przeznaczonych na paszę, a także produktów uzyskanych z olejów roślinnych, z wyjątkiem glicerolu, lecytyny i gum. Jedna partia może zawierać nie więcej niż 1 000 ton tych produktów;

(ii) na próbie odpowiadającej 1 % partii w przypadku wyprodukowanych mieszanek paszowych zawierających produkty wymienione w ppkt (i).

3. Jeśli zostanie wykazane, że jednorodna przesyłka jest większa niż maksymalny rozmiar partii wskazany w pkt 2 oraz że pobrano z niej reprezentatywne próby, wówczas wyniki analizy odpowiednio pobranej i zapieczętowanej próby zostaną zaakceptowane.

4. W przypadku gdy podmiot działający na rynku pasz udowodni, że otrzymana przez niego partia produktu lub wszystkie jej elementy wymienione w pkt 2 zostały poddane analizie na wcześniejszym etapie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji, lub że spełniają wymogi pkt 2 lit. b) lub c) ppkt (iii), podmiot działający na rynku pasz zostaje zwolniony z obowiązku poddania analizie tej partii oraz przeprowadza jej analizę zgodnie z ogólnymi zasadami HACCP zgodnie z art. 6.
5. Dla wszelkich dostaw produktów wymienionych w pkt 2 lit. d) ppkt (i), lit. e) ppkt (i) oraz lit. f) ppkt (i) należy dołączyć dokument potwierdzający analizę tych produktów lub ich elementów, lub też stwierdzający ich zgodność z wymogami pkt 2 lit. b) lub lit. c) ppkt (iii).
6. Jeśli wszystkie partie przychodzące produktów wymienionych w pkt 2 lit. d) ppkt (i), lit. e) ppkt (i) oraz lit. f) ppkt (i) włączone do procesu produkcji zostały poddane analizie zgodnej z wymogami niniejszego rozporządzenia oraz jeśli można zapewnić, że proces produkcji, sposób obchodzenia się z partią oraz przechowywanie nie zwiększa poziomu skażenia dioksynami, podmiot działający na rynku pasz zwolniony zostaje z obowiązku poddawania analizie produktu końcowego oraz przeprowadza jego analizę zgodnie z ogólnymi zasadami HACCP zgodnie z art. 6.
7. Jeśli podmiot działający na rynku pasz zleca analizę, o której mowa w pkt 1, laboratorium, wówczas podmiot ten zobowiązany jest do poinformowania laboratorium o obowiązku przekazania wyników analizy właściwemu organowi, w przypadku gdy przekroczone zostały zawartości dioksyn określone w pkt 1 i 2 sekcji V załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE.

Jeśli podmiot działający na rynku pasz zleca analizę laboratorium usytuowanemu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym podmiot ten ma swoją siedzibę, wówczas podmiot ten zobowiązany jest do poinformowania laboratorium o obowiązku przekazania informacji organowi właściwemu dla tego laboratorium, a organ ten z kolei zobowiązany jest poinformować organ właściwy w państwie członkowskim, w którym podmiot działający na rynku pasz ma swoją siedzibę.

Podmioty działające na rynku pasz zobowiązane są do poinformowania właściwego organu państwa członkowskiego o swojej siedzibie, w przypadku gdy zlecają one analizę laboratorium usytuowanemu w państwie trzecim. Należy przedstawić dowody świadczące o tym, że dane laboratorium przeprowadza analizy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 152/2009.

8. Wymogi dotyczące badań na obecność dioksyn powinny zostać poddane przeglądowi do dnia 16 marca 2014 r.

(*) Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.”;

- 5) w sekcji „PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT” dodaje się punkt w brzmieniu:

„7. Pojemniki wykorzystywane do przechowywania lub transportu tłuszczów mieszanych, olejów pochodzenia roślinnego lub uzyskanych z nich produktów, które przeznaczone są na paszę, mogą być wykorzystywane do transportu lub przechowywania produktów innych niż wymienione, o ile produkty te spełniają wymogi:

- niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, oraz
- załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE.

W przypadku ryzyka skażenia muszą one być odseparowane od wszelkich innych ładunków.

Pojemniki te muszą zostać dokładnie oczyszczone z wszelkich pozostałości produktu, jeśli ich odseparowanie nie jest możliwe oraz jeśli były one wcześniej wykorzystane do przechowywania produktów niespełniających wymogów:

- niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, oraz
- załącznika I do dyrektywy 2002/32/WE.

Tłuszcze zwierzęce kategorii 3, określone w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, przeznaczone na paszę, muszą być przechowywane i transportowane zgodnie z tym rozporządzeniem.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 226/2012

z dnia 15 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1730/2006 w odniesieniu do warunków stosowania kwasu benzooesowego (posiadacz zezwolenia: Emerald Kalama Chemical BV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1730/2006 ⁽²⁾ dopuszczono na dziesięć lat preparat kwasu benzooesowego, należący do kategorii dodatków „dodatki zootechniczne”, jako dodatek paszowy stosowany u prosiąt odsadzonych od maciory, a rozporządzeniem (WE) nr 1138/2007 ⁽³⁾ – jako dodatek paszowy stosowany u tuczników.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 posiadacz zezwolenia zaproponował zmianę warunków zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu benzooesowego jako dodatku paszowego u prosiąt odsadzonych od maciory, zwracając się o zniesienie warunku dotyczącego włączania tego preparatu do mieszanki paszowej w postaci premiksu oraz o zmianę warunków dotyczących mieszanek paszowych uzupełniających. Do wniosku dołączone zostały właściwe dane szczegółowe. Komisja przekazała wniosek do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).

- (3) W opinii z dnia 6 września 2011 r. ⁽⁴⁾ Urząd stwierdził, że nie ma powodu, by dalej ograniczać włączanie preparatu kwasu benzooesowego do mieszanek paszowych uzupełniających poprzez stosowanie premiksów. Uznał, że ograniczenia stosowania tego dodatku w paszy uzupełniającej ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1138/2007 są wystarczające i mają zastosowanie do prosiąt odsadzonych od maciory.
- (4) Warunki przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 zostały spełnione.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1730/2006.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia 1730/2006/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 2.10.2007, s. 8.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(9):2358.

ZAAŁĄCZNIK

„ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria »dodatki zootechniczne«. Grupa funkcjonalna: inne dodatki zootechniczne (poprawa cech użytkowych): przyrost masy ciała lub stosunek przyrostu masy ciała do pobranej paszy									
4d210	Emerald Kalama Chemical BV	Kwas benzoesowy	<p><i>Skład dodatku:</i></p> <p>Kwas benzoesowy (≥ 99,9 %)</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Kwas benzoesowy, kwas fenylkarboksylowy, C₇H₆O₂</p> <p>Numer CAS 65-85-0</p> <p>Najwyższy dopuszczalny poziom w następujących substancjach:</p> <p>Kwas ftalowy: ≤ 100 mg/kg</p> <p>Bifenyl: ≤ 100 mg/kg</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczanie ilościowe kwasu benzoesowego w dodatku paszowym: miareczkowanie wodorotlenkiem sodu (monografia Farmakopei Europejskiej 0066)</p> <p>Oznaczanie ilościowe kwasu benzoesowego w premiksie i paszy: Chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami z detekcją UV (RP-HPLC/UV) – metoda oparta na ISO9231:2008.</p>	Prosięta (odsadzone od maciory)	—	—	5 000	<ol style="list-style-type: none"> Mieszanka kwasu benzoesowego z różnych źródeł nie może przekraczać najwyższego dopuszczalnego poziomu 5 000 mg/kg w przypadku mieszanki paszowej pełnoporcjowej. Zalecana dawka minimalna: 5 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej Paszy uzupełniającej zawierającej kwas benzoesowy nie można podawać bezpośrednio prosiętom odsadzonym od maciory, chyba że została ona dokładnie wymieszana z innymi materiałami paszowymi składającymi się na dzienne zapotrzebowanie. Dla prosiąt odsadzonych od maciory o masie wynoszącej maksymalnie 25 kg. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem zaleca się stosowanie maski ochronnej na usta i nos oraz rękawic ochronnych. 	14.12.2016

(1) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 227/2012

z dnia 15 marca 2012 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki technologiczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 16 listopada 2011 r. ⁽²⁾, że preparat *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117) w proponowanych warunkach stosowania nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko oraz że stosowanie tego preparatu może poprawić proces produkcji kiszonki z wszystkich pasz zielonych poprzez

obniżenie pH i uzyskanie wyższej zawartości suchej masy. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu *Lactococcus lactis* (NCIMB 30117) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* 2011; 9(12):2448.

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg materiału świeżego			
Kategoria „dodatki technologiczne”. Grupa funkcjonalna: „dodatki do kiszonki”									
1k2083	—	<i>Lactococcus lactis</i> (NCIMB 30117)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat <i>Lactococcus lactis</i> (NCIMB 30117) zawierający co najmniej 5×10^{10} CFU/g dodatku</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p><i>Lactococcus lactis</i> (NCIMB 30117)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczenie liczby w dodatku paszowym: metoda płytkowa posiewu wgłębnego z użyciem agaru MSR (ISO 15214)</p> <p>Identyfikacja: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE)</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna dawka dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami jako dodatku do kiszonki: 1×10^8 CFU/kg materiału świeżego. 3. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem zaleca się stosowanie maski ochronnej na usta i nos oraz rękawic ochronnych. 	5 kwietnia 2022 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 228/2012**z dnia 15 marca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	51,1
	JO	68,6
	MA	57,8
	TN	84,0
	TR	97,9
	ZZ	71,9
0707 00 05	JO	225,1
	TR	174,9
	ZZ	200,0
0709 91 00	EG	91,5
	ZZ	91,5
0709 93 10	MA	64,2
	TR	121,7
	ZZ	93,0
0805 10 20	EG	53,0
	IL	75,6
	MA	65,8
	TN	76,9
	TR	62,9
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	69,0
	MA	69,1
	TR	56,0
	ZZ	64,7
0808 10 80	AR	89,5
	BR	88,4
	CA	119,9
	CL	104,1
	CN	115,1
	MK	33,9
	US	159,8
	ZZ	101,5
0808 30 90	AR	95,3
	CL	127,3
	CN	47,7
	ZA	91,4
	ZZ	90,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 229/2012**z dnia 15 marca 2012 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 marca 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywozowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 marca 2012 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 marca 2012 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 marca 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:

- 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

- 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

1.3.2012-14.3.2012

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	241,57	195,02	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	309,02	299,02	279,02
Premia za Zatokę	88,06	18,76	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 15,55 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: — EUR/t

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 230/2012**z dnia 15 marca 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 192/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 69 z 8.3.2012, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 16 marca 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	42,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	42,21	1,94
1701 13 10 ⁽¹⁾	42,21	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	42,21	2,24
1701 14 10 ⁽¹⁾	42,21	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	42,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	49,75	2,54
1701 99 10 ⁽²⁾	49,75	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	49,75	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY EUROPEJSKIEJ

z dnia 1 marca 2012 r.

w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Europejskiej

(2012/151/UE)

RADA EUROPEJSKA,

Artykuł 2

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

Sekretarz Generalny Rady notyfikuje niniejszą decyzję Hermanowi VAN ROMPUYOWI.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 grudnia 2009 r., decyzją Rady Europejskiej 2009/879/UE ⁽¹⁾, Herman VAN ROMPUY został wybrany Przewodniczącym Rady Europejskiej na okres od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia 31 maja 2012 r.
- (2) Zgodnie z Traktatem osoba sprawująca funkcję Przewodniczącego Rady Europejskiej może zostać jednokrotnie ponownie wybrana na kolejną kadencję,

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2012 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Herman VAN ROMPUY zostaje niniejszym ponownie wybrany Przewodniczącym Rady Europejskiej na okres od dnia 1 czerwca 2012 r. do dnia 30 listopada 2014 r.

W imieniu Rady Europejskiej

H. VAN ROMPUY

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 2.12.2009, s. 48.

DECYZJA RADY 2012/152/WPZiB**z dnia 15 marca 2012 r.****zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 23 stycznia 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/35/WPZiB zmieniającą decyzję 2010/413/WPZiB ⁽²⁾ w odpowiedzi na swoje poważne i rosnące zaniepokojenie charakterem irańskiego programu jądrowego.
- (3) W tym kontekście należy rozwinąć stosowanie ukierunkowanych środków finansowych przez dostawców specjalistycznych usług w zakresie komunikatów finansowych zgodne z decyzją 2010/413/WPZiB.
- (4) Decyzję 2010/413/WPZiB należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 20 decyzji 2010/413/WPZiB dodaje się ustęp w brzmieniu:

„12. Bez uszczerbku dla wyłączeń przewidzianych w niniejszym artykule zakazuje się świadczenia specjalistycznych usług w zakresie komunikatów finansowych, wykorzystywanych w celu wymiany danych finansowych, na rzecz osób i podmiotów, o których mowa w ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.2012, s. 22.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 marca 2012 r.

w sprawie kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką w kontekście oferty Republiki Greckiej dotyczącej wymiany instrumentów dłużnych

(EBC/2012/3)

(2012/153/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 12 ust. 1, art. 18 i art. 34 ust. 1 tiret drugie,

uwzględniając wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾, w szczególności pkt 1.6, 6.3.1 i 6.3.2 załącznika I do tych wytycznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mając na uwadze wyjątkowe okoliczności panujące na rynkach finansowych oraz zakłócenie normalnej oceny przez rynki papierów wartościowych emitowanych lub gwarantowanych przez Republikę Grecką, Rada Prezesów przyjęła decyzję EBC/2010/3 z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Grecji ⁽²⁾. Decyzja ta tymczasowo zawiesiła stosowanie minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej, określonych w zasadach oceny jakości kredytowej Eurosystemu dotyczących niektórych aktywów rynkowych, zawartych w pkt 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14. Decyzja EBC/2012/2 ⁽³⁾ uchyliła decyzję EBC/2010/3 z powodu negatywnego wpływu, jaki na rating kredytowy przyznawany takim instrumentom dłużnym ma złożenie, w kontekście udziału sektora prywatnego, posiadaczom rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Grecji oferty wymiany tych instrumentów.
- (2) W dniu 21 lipca 2011 r. szefowie państw lub rządów strefy euro oraz instytucji Unii ogłosili środki mające na celu stabilizację finansów publicznych Grecji, obejmujące zobowiązanie do dokonania wzmocnienia zabezpieczenia, podnoszącego jakość rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez Republikę Grecką. Rada Prezesów zdecydowała, że takie wzmocnienie zabezpieczenia ma być dokonane przez Republikę Grecką na rzecz krajowych banków centralnych (KBC).

- (3) Rada Prezesów zdecydowała, że w odniesieniu do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką, które są objęte wzmocnieniem zabezpieczenia, należy zawiesić stosowanie minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Kryteria kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką w kontekście oferty Republiki Greckiej dotyczącej wymiany instrumentów dłużnych**

1. Wykorzystywanie jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką, które nie spełniają minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej określonych w zasadach oceny jakości kredytowej Eurosystemu dotyczących niektórych aktywów rynkowych, zawartych w pkt 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, ale spełniają pozostałe kryteria kwalifikacji określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14, jest uzależnione od dokonania przez Republikę Grecką na rzecz KBC wzmocnienia zabezpieczenia w formie programu odkupu.
2. Rynkowe instrumenty dłużne, o których mowa w ust. 1, pozostają kwalifikowanym zabezpieczeniem przez okres trwania wzmocnienia zabezpieczenia.

Artykuł 2**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 8 marca 2012 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 marca 2012 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 102.⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 1.3.2012, s. 36.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 15 marca 2012 r.

w sprawie monitorowania występowania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/154/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽¹⁾ stanowi, że niedozwolone jest stosowanie produktów przeznaczonych na paszę, w których to produktach zawartość niepożądanych substancji przekracza maksymalne dopuszczalne poziomy określone w załączniku I do wymienionej dyrektywy.
- (2) Ustalono maksymalną zawartość przetrwalników buławinki czerwonej (*Claviceps purpurea*) w wysokości 1 000 mg/kg dla pasz zawierających niezmielone ziarna zbóż.
- (3) Dnia 19 kwietnia 2005 r. Panel Naukowy ds. Środków Trujących w Łańcuchu Żywnościowym przy Europejskim Urzędzie ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął na wniosek Komisji opinię dotyczącą sporyszu jako niepożądanego substancji w paszy⁽²⁾.
- (4) Terminem „sporysz” określa się formy grzybów z gatunku *Claviceps*, rozwijające się zamiast ziaren na kłosach zboża lub zamiast nasion w kwiatostanach traw, widoczne jako duże ciemne przetrwalniki. Przetrwalniki te zawierają różne rodzaje alkaloidów, z których najważniejsze to ergometryna, ergotamina, ergozyna, ergokrystyna, ergokryptyna i ergokornina oraz ich epimery. Ilość i proporcje toksyn różnią się u poszczególnych szczepów grzybów, w zależności od rośliny żywicielskiej i regionu geograficznego.
- (5) Obecnie nie jest znany stopień zmienności proporcji alkaloidów sporyszu w zależności od gatunku grzybów, ich rozmieszczenia geograficznego, jak też rośliny żywicielskiej (na przykład proporcje alkaloidów sporyszu żyta są inne niż w innych rodzajach sporyszu traw). Do ustalenia wszystkich czynników zmienności proporcji alkaloidów sporyszu w poszczególnych gatunkach roślin niezbędne byłoby uzyskanie większej ilości danych.
- (6) Fizyczny pomiar stopnia zanieczyszczenia zbóż sporyszem żyta jest często niedokładny, gdyż rozmiar i masa przetrwalników mogą być bardzo różne. Ponadto taki fizyczny pomiar jest niemożliwy w przypadku przetworzonej paszy i żywności. W związku z tym zaproponowano wprowadzenie, poza kontrolą metodami fizycznymi, także możliwości kontroli potencjalnie zanieczyszczonej paszy i żywności przy użyciu analizy chemicznej; dostępne są bowiem różne metody chromatograficzne służące do wykrywania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności. Metody te mają zastosowanie jednak tylko do niektórych alkaloidów sporyszu.
- (7) Niezbędne jest pozyskanie większej ilości danych dotyczących występowania tych alkaloidów sporyszu, nie tylko w niezmielonych ziarnach zbóż, ale także w produktach zbożowych oraz mieszankach paszowych i wieloskładnikowych środkach spożywczych, oraz uzyskanie wiarygodnych danych dotyczących proporcji alkaloidów sporyszu w paszy i żywności, a także ustalenie powiązania zawartości alkaloidów sporyszu z ilością występujących przetrwalników. Głównym przedmiotem takiego monitorowania powinno być sześć najczęściej występujących rodzajów alkaloidów sporyszu, tj. ergometryna, ergotamina, ergozyna, ergokrystyna, ergokryptyna i ergokornina oraz ich epimery,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny prowadzić, przy aktywnym udziale podmiotów działających na rynku pasz i podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, monitorowanie występowania alkaloidów sporyszu w zbożach i produktach zbożowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub do żywienia zwierząt, w paszy zielonej i trawach pastewnych przeznaczonych do żywienia zwierząt oraz w mieszankach paszowych i wieloskładnikowych środkach spożywczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.

⁽²⁾ „Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in Food Chain on a request from the Commission related to ergot as undesirable substance in animal feed” (Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym na wniosek Komisji dotycząca sporyszu jako niepożądanego substancji w paszy), Dziennik EFSA (2005) 225, s. 1-27. http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/contam_op_ej225_ergot_en1.pdf

2. Państwa członkowskie powinny analizować próbki pod kątem występowania co najmniej następujących alkaloidów sporyszu:

— ergokrystyna/ergokrystynina,

— ergotamina/ergotaminina,

— ergokryptyna/ergokryptynina,

— ergometryna/ergometrynina,

— ergozyna/ergozynina,

— ergokornina/ergokorninina.

3. Państwa członkowskie powinny, w miarę możliwości, jednocześnie określać zawartość przetrwalników w próbce, tak by poszerzyć zasób wiedzy na temat powiązania między zawartością przetrwalników a poziomem poszczególnych alkaloidów sporyszu.

4. Wyniki analiz powinny być regularnie przekazywane EFSA w celu wprowadzenia ich do bazy danych.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2012 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

